

Familjen Löjlig

Såg min son
gå, förbi
mig, på Torget
i solvinden, för
ett antal år, sedan, -
- det är, kanske, decennier...
... som gått. Han --
fladdrade, liksom, hela, han, - då
han passerade mig, där
jag satt på en av
de halvcirkelformade,
markfasta träbänkarna, där.

Jag såg, det var
min blonde, länge son!
Mindes hans fina syster,--
- från skoltiden.

-Mina barn, tänkte jag.
Var har, välan, eran far hållit
hus,
hela, djävla tiden?!

Jag minns honom, knappt.
(Bara, att han är, ganska, ovänlig!
Mot MIG, i alla fall!)

*